

JOHANNES JANDA

Johannes Janda se narodil 3. ledna 1827 v Darkovičkách a zemřel 14. listopadu 1875 v Berlíně. Byl německý klasicistní sochař. Jedním z jeho významných děl je i nový náhrobek Arnošta z Pardubic v Kladsku.

Patnáctiletého Jandu podporoval v jeho zájmu o dřevorezbu, dbal o jeho všeobecné i jazykové vzdělání a sám vyučoval kreslení tehdejší majitel hlučinského panství MUDr. Viktor Wichura.

V roce 1845 se Janda odstěhoval do Vratislavi, kde mu bylo umožněno studovat uměleckou školu a dále se vzdělávat. Dále studoval i Uměleckou akademii v Drážďanech.

Janda se uchytil v ateliéru slavného berlínského sochaře Christiana Raucha, od roku 1864 měl v Berlíně vlastní uměleckou dílnu. V roce 1867 získal už jako renomovaný umělec státní stipendium na studijní cestu do Itálie.

Za pobytu v Římě modeloval papeže Pia IX. Jedna z byst tohoto papeže pak ozdobila prostory Říšského sněmu v Berlíně.

Jandova samostatná tvorba v Prusku a ve Slezsku spadá do let 1852-1875:

- ∞ sochy světců v kostele sv. Michaela Archanděla v Berlíně (1856)
- ∞ zinková socha sv. Jenovéfy se srnkou, Rudy v Polsku (1869)
- ∞ náhrobek prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kladsku - dnes rovněž Polsko (1870)
- ∞ růžencová madona se sv. Dominikem pro kostel sv. Pavla v Berlíně-Moabit
- ∞ mariánský sloup v Szombierkach u Bytomi v Polsku

Díla, která Janda věnoval Hlučínu a Darkovičkám:

- ∞ reliéf Růžencová slavnost pro někdejší farní kostel v Hlučíně
- ∞ socha Panny Marie Neposkvrněného početí - na návsi u školy v Hlučíně-Darkovičkách, vysvětil ji hlučinský děkan Richter 16. srpna 1863 za přítomnosti autora a lidu.

náhrobek prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic
v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kladsku